

som den, der staar i § 69, er en Insinuation at ville tillægge Udvalget andre end økonomiske Opgaver.

Naar vi med Glæde gaar med til at lade Udgifterne til Provstiudvalgene overgaa til Fællesfonden, er det, fordi vi ønsker at tilvejebringe det bedst mulige Grundlag for Skabelsen af en repræsentativ Kirkeforfatning, thi, som den højtærede Kirkeminister sagde i sit Indledningsforedrag, Provstiudvalgene skaber et bedre Grundlag for en repræsentativ Kirkeforfatning. Med Hensyn til de Stiftsudvalg, som der er udtalt Ønske om at sætte i Stedet for Provstiudvalgene, maa jeg sige, at de vilde sikkert være ganske unyttige, idet saadanne Stiftsudvalg ikke som Provstiudvalgene kunde kende Forholdene nøjagtigt indenfor Provstiet. Det vil kun betyde en ny Administrationsgren og nye Udgifter uden Spor af reelle Fordele.

Jeg skal derefter gaa over til det Afnsnit af Lovforslaget, der drejer sig om Præstegaardene og Præstegaardsjorderne. Hvis vi undersøger det kirkelige Udvalgs § 35 og sammenligner den med Lovforslagets § 36, vil vi se, hvorledes det periodiske Syn ganske er stroget her. Jeg tror, at det vil være uklogt saaledes ganske at gaa bort fra det periodiske Syn. Vi ved jo, at det er, en Sag, som fra Præsternes Side ønskes i allerhøjeste Grad. Jeg har ogsaa set, at et Mindretal ikke alene ønsker det periodiske Syn opretholdt hvert tredje Aar, men ogsaa kunde tænke sig at gaa over til et aarligt Syn. Det er for stor en Opgave at lægge i Menighedsraadenes Hænder, naar man saaledes ganske unddrager dem den gamle Støtte, de har haft gennem de periodiske Syn. Medens jeg mener, at man her har paalagt Menighedsraadene en for stor Opgave, er der et andet Felt, hvor jeg tror man burde give dem noget mere Ret. Menighedsraadene skulde efter min Mening været repræsenteret i de særlige Syn. Jeg ved vel, at de Folk, som i de særlige Syn rejser rundt og administrerer Kirker, mere betragter disse som Museums-genstande end som Kirker. Jeg tror, det er ganske urimeligt. Hvis man betragter dem som Museumsgenstande, burde man naturligvis ogsaa tage Konsekvensen deraf og lade Staten betale de Reparationer, som dette særlige Syn kræver. Derfor mener jeg, at vil man opretholde det, at Kirken skal betale disse Reparationer, saa bør et Menighedsraadsmedlem ogsaa være repræsenteret med fuld Stemmeret i disse særlige Syn. I § 35 omtales der en Votering, der skal finde Sted af Provst og Menighedsraad

og forskellige andre. Hvorledes er den Stilling, som Menighedsraadets Repræsentanter i en saadan Valgforsamling har? Er den saaledes, at det enkelte Menighedsraads Medlemmer hver repræsenterer en Stemme, eller afgiver det samlede Menighedsraad kun een Stemme? Det Spørgsmaal vil jeg gerne have Svar paa. Der er et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa tror det vilde have sin Betydning at faa Svar paa. I § 36 er der Tale om, at der kan opstaa Tvivlsspørgsmaal. Jeg ved ikke, hvorledes det vil gaa i det Øjeblik, Stiftsøvrigheden forlanger en Sum Penge af Præstelønningkassen eller af Præsten selv. Efter hvilke Regler skal Stiftsøvrigheden kunne inddrive disse Penge? Det staar der ikke noget om. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om det kom til at staa der. Endelig er der § 41. Jeg skal i denne Sammenhæng sige til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, som absolut ikke kom ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, at Enkeltheder hører maaske nok i væsentlig Grad Udvalgene til, men ved et Lovforslag, der i den Grad rummer en Indgriben i en Række af Landets Beboeres Forhold, har det sin Betydning, at mange af disse Enkeltheder kommer frem i Dagens Lys, saa man kan se, hvorledes Stillingen er; thi hvad der ikke har Betydning for os, kan komme til at have den største Betydning for en Række af Enkeltmænd. Jeg tænker i denne Sammenhæng særlig paa § 41, der omhandler det Tilfælde, at en Præst ikke ønsker selv at drive Præstegaarden, men overlader dette til Menighedsraadet. Fra Tidernes Morgen har Præstegaardens Formaal jo været, at der derigennem skulde sikres Præsten Brød og Mælk og Kørsel. Jeg kunde ønske, at disse gamle Naturalieafleveringer opretholdtes, og at der maatte indføres en Regel om, at Præsten fik Indflydelse paa, hvem han skulde bo i Hus sammen med.

Saa er der endelig den store § 43, som er blevet omtalt af en lang Række Talere. Jeg skal kun sige, at den er som talt ud af det konservative Folkepartis Hjerter. Vi har til enhver Tid ønsket en saadan Paragraf, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den, men kun gøre en Bemærkning i Anledning af et lille Angreb fra det ærede Medlem Hr. Bording. Det ærede Medlem stod her paa denne Talerstol og erklærede, at et Menighedsraad havde begrundet sin Modstand mod en Udstykning med, at en stor Mand laa begravet paa den vedkommende Præstegaards Jord. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Kirkeminister, om